

Komentar Evanđelja: Uzmi Križ

Evanđelje XIII nedjelje kroz godinu i komentar (ciklus A)

Evanđelje Mt 10, 37-42

U ono vrijeme: Reče Isus svojim apostolima: »Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan. Tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom, nije mene dostojan. Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život poradi mene, naći će ga.

Tko vas prima, mene prima; a tko prima mene, prima onoga koji je

mene poslao. Tko prima proroka jer je prorok, primit će plaću proročku; tko prima pravednika jer je pravednik, primit će plaću pravedničku. Tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode zato što je moj učenik, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća.

.

Komentar

Evangelje po svetom Mateju sadrži pet velikih Isusovih govora, aludirajući na pet svitaka Mojsijeva zakona ili Petoknjižja. Drugi od ovih govora obično se naziva Misijski govor, jer sadrži Gospodinove upute za one koje On šalje u gradove i sela da navijeste skori dolazak Kraljevstva Božjega. Kao i prethodne nedjelje, liturgija nam danas nudi dio tog govora.

“Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan” (r. 37). Isusove zahtjevne riječi traže od njegovih učenika čvrste i velikodušne odluke. Poziv na nasljedovanje i evangelizaciju stavlja iznad čak i najvažnijih ljudskih stvarnosti, vlastite obitelji i života.

Papa Franjo objašnjava razlog za ovaj prioritet: „Očeva ljubav, majčina nježnost, nježno prijateljstvo među braćom i sestrama, sve to, iako je vrlo dobro i valjano, ne može se staviti ispred Krista. Ne zato što On želi da budemo bezosjećajni i nezahvalni, već naprotiv, jer stanje učenika zahtjeva prioritetan odnos s učiteljem.” [1] Isus ne traži od nas da odbacimo ili zanemarimo svoje voljene. Umjesto toga, On inzistira na radikalnoj i iskonskoj vrijednosti ljubavi prema Bogu i traženju dobra duša, što je najbolji način ljubavi prema drugima.

„Tko ne uzme svoj križ i ne podje za mnom...” (r. 38). Iznenadjujuće je vidjeti kako Isus već govori apostolima o križu, u trenutku kada ih bira, na početku svoje službe u Galileji. Ne znamo što su oni razumjeli iz ovih riječi, izgovorenih davno prije muke. U svakom slučaju, njihovo značenje je da se učenici mogu identificirati s Učiteljem; ne samo zato što su poslani propovijedati Evandjele poput njega, već i zato što se mogu žrtvovati za druge, kao što će Isus učiniti na križu.

Slika križa stvara određeni prirodni strah i mogla bi nas obeshrabriti da pomnije slijedimo našega Gospodina. No taj strah možemo nadvladati ako znamo pravo značenje križa za svakoga od nas. Sveti Grgur Veliki je rekao: „Križ možemo uzeti na dva načina: ili pobjeđujući svoje tijelo umjerenošću ili tako što ćemo

potrebe bližnjega učiniti svojima kroz samilost.”[2]

Za većinu kršćana svakodnevno uzimanje križa često znači naučiti nadvladavati vlastite strasti i hirove, prije svega kako bi život drugima bio draži i ugodniji. Kao što je sveti Josemaria rekao: „Prave prepreke koje vas odvajaju od Krista – ponos, senzualnost... – svladavaju se molitvom i pokorom. A moliti i mrtviti sebe znači brinuti se za druge, a zaboraviti sebe. Ako živite ovako, vidjet ćete kako će većina neuspjeha s kojima se susrećete nestati.”[3]

Ali Isus ne govori samo o odricanju. On također govori o nagradi koju dobivamo kada ga pomno slijedimo i kada služimo njegovim učenicima. Kao što je sveti Josemaria također rekao: „Iskreno dati sebe drugima toliko je djelotvorno da Bog to nagrađuje poniznošću ispunjenom

vedrinom."^[4] Čak i malu uslugu nuđenja čaše vode učeniku treba učiniti kao da smo sami Učitelj koji ga je primio. I stoga neće izostati biti nagrađen od Boga.

[1] Papa Franjo, *Angelus*, 2. srpnja 2017.

[2] Sveti Grgur Veliki, *Homiliae in Evangelia*, 57.

[3] Sveti Josemaria, *Križni put*, 10. postaja, 4

[4] Josemaria, *Kovačnica*, 591.

Pablo M. Edo
